

**„Waszą Regulą
będzie droga
dzieciństwa duchowego”**

Ks. Bp Adolf Piotr Szelażek

Adolf Piotr Szelażek urodził się 1 sierpnia 1865 r. w Stoczku Łukowskim na Podlasiu. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1888 r. W 1918 r. został mianowany biskupem pomocniczym w Płocku. Jako dyrektor Departamentu ds. Kościoła Katolickiego w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego brał udział w

pracach przygotowawczych do zawarcia konkordatu między Polską i Stolicą Apostolską. Przy tej okazji uczestniczył w beatyfikacji (1923) i kanonizacji (1925) św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

W dniu 14 grudnia 1925 r. papież Pius XI mianował go ordynariuszem diecezji Łuckiej.

Wyrazem jego duchowej więzi z "małą" św. Teresą było obranie jej na Patronkę diecezji Łuckiej oraz założenie Zgromadzenia Sióstr Świętej Teresy od Dzieciątka Jezus. Po zakończeniu II wojny światowej, gdy diecezja Łucka znalazła się w granicach Rosji, nie opuścił jej w przekonaniu, że tylko papież może go do tego upoważnić. Został aresztowany i więziony w Kijowie w latach 1945-46. Uwolniony na skutek interwencji papieża Piusa XII, zamieszkał w Zamku Bierzgłowskim k. Torunia. Uruchomił tam kurię Łucką, nawiązując i utrzymując kontakty ze swoim duchowieństwem i wiernymi, a także założonym przez siebie Zgromadzeniem. Zmarł 9 lutego 1950 r. w Zamku Bierzgłowskim.

Myśli Księdza Biskupa

Stosunek do Pana Boga i Maryi: Ludzie są zobowiązani kochać Maryję. * Człowieka w stosunku do Pana Boga powinna charakteryzować postawa dziecka, które ufa bezgranicznie i kocha. * W duszach katolików zbudzić się musi prawdziwie synowskie przywiązanie do Pana Boga, najpełniejsza ufność, bezgraniczne zdanie się na wolę Bożą. * Czym świat jest dla oka człowieka, tym Jezus dla chrześcijanina. * Z dobrowolnie przyjętej wiary wypływa zawierzenie Bogu.

Zjednoczenie z Bogiem: Zacząć trzeba już tu na ziemi życie, które będzie źródłem szczęścia w życiu przyszłym. Już tu na ziemi należy zapoczątkować trwałą wymianę myśli i uczuć. * Chodzić w obecności Boga, znaczy poświęcić Bogu wszystko, co posiadamy, żyć w ciągłej obecności Boga. * Wybierać zawsze w swoich myślach, słowach, wszystkich swoich czynach, to co najbardziej miłe Jezusowi Chrystusowi. * Człowiek ma Zmartwychwstać z Chrystusem do życia nadprzyrodzonego. Chrystus jest źródłem łaski. * Bądź raczej kanwą niż kanałem, kanał bowiem jednocześnie prawie wylewa to, co w siebie przyjmuje, kanwa zaś czeka, aż się napełni, a tak bez własnej

szkody innym z tej obfitości udziela. * Gdy pokuta jest szczerą, Bóg wchodzi do duszy człowieka przez łaskę uświęcającą. * Cnotą jest szereg czynów, nie same uczucia cnotliwe.

Miłość Boga i bliźniego: Bądźcie aniołami nie tylko przez wieczną kontemplację Majestatu Bożego, ale również przez najmocniejsze więzy miłości wzajemnej. * Miłość tam gdzie jest, działa. Jeżeli nie działa, nie ma jej. * Nie ma nieprzyjaciół dla tych, którzy są w Królestwie Bożym, są bliźni, którym się dobrze czyni. * My spotykamy się nie na naszych drogach, ale w naszych duszach. * Kto trwa w miłości Bożej, ten działa pod wpływem siły, której nikt nigdy nie zniszczy, bo *jest niezwykła i potężna jak śmierć*. * Prawo nie jest literą, lecz życiem, nie ma go, gdy nie ma go w życiu. * Serce odrodzone przez zespolenie z Bogiem, żyjące prawem miłości dla Boga, widzi Boga w Jego dziełach, w swoim otoczeniu, nie zna nieprzyjaciół, dla których ma jedno imię: bliźniego i jedną normę: oddawania dobrem za złe.

Modlitwa nie jest pustym aktem myślowym, ale dziełem twórczym, to *klucz do skarbnicy Bożej, z której Opatrzność pozwala czerpać obficie*. * Modlitwa, bez czynu odpowiadającego wierze, jest niedoskonała.

Kościół: Pasterze Kościoła choć podlegają różnym słabościom, to jednak nie tylko na ludzkich opierają się siłach w kierowaniu Kościołem, ale na mocy Chrystusa. Jezus Chrystus rządzi Kościołem przez swego Ducha. * Kto uczy w Kościele, jasnieć powinien równie nauką jak i świętością. Ponieważ nauka, bez życia świętego rozzuchwala człowieka, świętość zaś bez nauki niepożytecznym go czyni.

Cierpienie: W zespoleniu Boga i duszy, Pan Bóg prowadzi człowieka do wielkiego triumfu, prowadzi bohaterską drogą krzyża. * Rzeczywiste cierpienie - oczyszcza duszę ze wszystkiego pyłu. * Utrapienia, cierpienia, aby kroczyć drogą zbawienia wiecznego są rzeczą szczególnie konieczną. Tak jak woda morska zepsułaby się infekcją straszliwą, gdyby nie była bardzo (gorzko) słona. Podobnie gorzkości są nam potrzebne, aby podtrzymać nasze męstwo cnotliwe. * Aby odnowić człowieka, potrzebna jest moc Boża zespolona z krzyżem, który daje panowanie ducha. * Trudności wzbudzają zniechęcenie lub rozpacz w duszach o małej wierze.

Nauka: Trzeba siać prawdę, aby rodziło się dobro. * Jeżeli światło Boże nie wkracza bezpośrednio w dziedzinę usiłowań człowieka w zakresie wiedzy ścisłej, nie krępuje uczonego w jego dociekaniach, zna jednak trudności tych dociekań. * Brak pobożności, jest bez wątplenia bardziej karygodnym, brak zaś nauki, bardziej szkodliwym.

Modlitwa o łaski za przyczyną Ks. Bpa Adolfa Piotra Szelażka

Boże, Ojczy Wszechmogący, który obdarzyłeś sługę swego Biskupa Adolfa Piotra pełnią Chrystusowego kapłaństwa, mądrością w służbie Kościołowi, dobrocią serca wobec ubogich i pokrzywdzonych oraz ukochaniem drogi duchowego dzieciństwa, spraw, abyśmy wsparci jego przykładem stale wzrastali w wierze oraz w miłości Boga i bliźniego.

Pozwól nam cieszyć się jego chwałą w niebie i udzielić łask, o które Cię za jego przyczyną z pokorą i ufnością prosimy. Amen.